

In memoriam**Prof. dr. sc. Sreto Vukadinović****(1924.-2017.)**

Koncem minule godine (17. listopada 2017.) napustio nas je prof. Sreto Vukadinović u devedeset četvrtoj godini života. Rođen je u Našicama 8. lipnja 1924. godine. Školovan je u Zagrebu gdje je završio Klasičnu gimnaziju i diplomirao na Medicinskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu 1949. godine. Već 1951. godine postao je asistent na Medicinskom fakultetu, a 1954. postaje specijalist pedijatar. Usavršavao se u Londonu (1953.) i u Stokholmu (1955.) te je razinu redovitog profesora u Katedri za pedijatriju Medicinskog fakulteta postigao 1977. godine. Od 1979.-1984. obnašao je ulogu predstojnika Klinike za pedijatriju Rebro. Bio je i predsjednik Katedre za pedijatriju Medicinskog fakulteta od 1985. do 1988., a prethodno je vodio i Katedru za pedijatriju na Stomatološkom fakultetu (1965.-1970.). Redovitim članom AMZH-a postaje 1974. godine i otada vrlo aktivno radi u okviru internističke skupine članov Akademije. Autor je stotinjak stručnih i znanstvenih radova te nastavnih tekstova.

Ipak, primarni doprinos razvoju pedijatrije dao je u području pedijatrijske kardiologije i reumatologije, jer je najveći intenzitet njegovog djelovanja obuhvaćao razdoblje kada su se ove dvije subspecijalnosti još tijesno ispreplitale. Godine 1957. postaje voditeljem Odjela za pedijatrijsku kardiologiju i reumatologiju Klinike za pedijatriju Rebro. To je bilo vrijeme kada su u pedijatrijskoj kardiologiji prevladavale stečene srčane grješke kao posljedica reumatske vrućice, iako je zbog poboljšanja socijalnih uvjeta i adekvante terapije akutne faze i prevencije (penicilin) dramatično smanjena incidencija ove bolesti. Ipak, zbog reumatske vrućice postupno se razvija i interes za druge reumatske bolesti dječje dobi koje je bilo diferencijalno dijagnostički neophodno odvojiti, a u čemu prof. Vukadinović djelatno sudjeluje. S druge strane, ekponencijalno raste interes za prirodne srčane grješke, jer je njihova incidencija visoka, a mogućnosti dijagnosticiranja i liječenja rastu geometrijskom progresijom. Tako se prof. Vukadinović našao na višestrukoj razmeđi, pripreme i odgajanja mlađih generacija za razvoj pedijatrijske kardiologije sa svim svojim izazovima i postupnog odvajanja pedijatrijske reumatologije kao zasebne subspecijalnosti u pedijatriji. Tu veliku ulogu konstruktivno je obavljao sve do svojeg umirovljenja 1989. godine.

Aktivno je sudjelovao u pripremi nove generacije liječnika koja je imala obvezu u budućnosti podići razinu teorijskog i praktičnog znanja iz prirodnih srčanih grešaka, kardiomiopatija i aritmija na razinu visokorazvijenih centara. Pri tome je pokazao vizionarsku ulogu tolerantnog i objektivnog znanstvenika i nastavnika, stimulirajući mlade liječnike kao učitelj i mentor, bez predrasuda. Takav pristup rezultirao je odličnim uspjehom konačne uspostave Referentnog centra za pedijatrijsku kardiologiju RH i Referentnog centra za pedijatrijsku i adolescentnu reumatologiju RH u vremenu nakon njegovog umirovljenja. Kao potpisnik ovog sjećanja mogu svjedočiti da je profesor Sreto Vukadinović bio dobar čovjek te je svojim djelovanjem u znanstvenom i intelektualnom medicinskom svijetu naše Domovine ostavio svjetli trag.

Prof. dr. sc. Ivan Malčić